

Dagens tale 17.mai 2019 på Agnes Thorsens plass v/ Venke Knutson

Kjære alle barn

Kjære kvinner og kjære menn.

Til alle som har gledet seg til denne dagen og til alle som har gruet seg.

Til deg som er frisk og til deg som er syk.

Til du som våknet opp med et lyst sinn i dag og til deg som fikk en dårlig start.

Til deg som kom hit alene og til dere som kom sammen.

Gratulerer med dagen!

Det er alles nasjonaldag i dag.

Veldig mye har endret seg siden grunnloven ble skrevet under i 1814.

Da var det for eksempel bare menn som fikk være med å ta avgjørelser.

Det er nok litt rart å tenke på for barna våre som har lært at det er Erna som er sjef i dette landet.

Og for oss som husker da Gro var Landsmoderen.

Det har skjedd masse i forhold til utvikling, biler, fly, olje og teknikk.

Masse spennende og mye bra.

Men én ting har ikke endret seg så veldig.

Da som nå trekkes vi mennesker til de samme områdene for å være en slags sammen.

Kanskje ikke for å være sammen hele tiden, men vi søker steder der det finnes andre mennesker.

Vi speiler oss nemlig i hverandre og vår eksistens blir bekreftet når vi blir sett av andre.

Vi vokser og utvikler oss i møte med andre, og samfunnet formes av de felleskapene vi søker, lager og ønsker oss.

Det er ikke bare siden 1814 og frem til nå ting har forandret seg. Mye har skjedd her på Nordstrand bare siden jeg flyttet hit for 10 år siden.

Da var blant annet Sæterkrysset en sportsbutikk, en bensinstasjon, Egon, 7-11 og noen matbutikker.

Nå har vi fått oss flere flotte torg med kaféer og spisesteder! Det er flust av matbutikker, klesbutikker, treningscenter og andre butikker.

Vi har skateramp, lekeplass og trapp ned til stranda. Nye Niffen, nye skoler og nye boliger. Ja, og nye folk.

Det er lagt til rette for at vi som bor her oppe skal ha mange møteplasser. Plasser vi kan samles over kaffe og prat og plasser hvor kan feire store og små begivenheter sammen.

Kloke hoder sier at vi blir til i møte med andre og hverandre - og jeg blir da litt opptatt av hvem det er vi møter.

Hvem møter folk når de møter deg?

Når de møter meg?

Hvordan er vi mot hverandre når vi møtes på gata, på trikken, på jobben, på skolen og på det fine, nye torget?

I Grunnloven vår, som vi feirer i dag, står de aller viktigste reglene for hvordan landet vårt skal styres.

Det står blant annet:

- at folket har rett til å styre seg selv og at det er innbyggerne som velger hvem som skal sitte på Stortinget.

- at alle innbyggerne i landet har like rettigheter og skal få mene, si og skrive hva de vil, og ingen kan bli straffet for å mene noe andre er uenige i.
- at alle kan tro på hvilken gud de vil, og at man også kan velge å ikke tro på noen gud i det hele tatt.

Og sånn fortsetter det.

Ganske fine ting.

Tolerante, rause og inkluderende regler nedskrevet for at vi skal ha det best mulig alle sammen. Regler som tar høyde for at vi er forskjellige. At vi kommer fra forskjellige hjem og at vi har hver vår bakgrunn og hver vår historie med oss når vi møter hverandre.

Nå vet ikke jeg så mye om hvordan det var å leve på den tiden Grunnloven ble skrevet under, men det kan virke som det ihvertfall var noe likt siden disse reglene passer for oss i dag også.

For ja, hvordan er det vi møter andre?

En ting er hvordan vi møter de vi kjenner.

Familie, venner, skolekamerater eller kollegaer. De vi deler oppturer og nedturer med. De vi deler hjem og seng med, eller bil og kontor med.

En annen ting er hvordan vi møter de vi ikke kjenner.

Hvordan snakker vi med fremmede?

Det er ikke alle som har noen.

Det vet vi.

En av fem i det lille landet vårt sier at de føler seg ensomme, alene eller savner kontakt med flere mennesker i livet sitt. Det må vi huske på.

Hvem skal de speile seg i eller formes av hvis de ikke har noen?

Oss.

Oss. Andre. Hverandre.
Oss her i bydel Nordstrand.
Øyekontakt. Et godt blikk og lite smil.
Det er ikke alltid det er mere som skal til.
Det koster så lite, men kan gjøre så mye.

De fine møtestedene er skapt for at vi skal kunne være sammen og for at vi skal kunne være hverandres noen.
De ble ikke bare laget til de som har noen, men også for de som ikke har noen.
Hvis man er eller føler seg ensom og alene, skal man kunne gå ut av døra og møte fine folk andre steder. Sånn vil vi ha det.
Sånn må vi ha det.

Her på Nordstrand skal det være godt å bo.
Det ER godt å bo for veldig mange.
Det skal være godt og trygt å være barn her.
Det skal være godt og trygt å være ungdom her.
Det skal være godt å være voksen her og det skal være godt å bli gammel her.
Vi er både så få og så mange at det skal vi kunne klare.
Vi kan løfte blikket og se rundt oss.

Vær tilstede.
Vær oppmerksom.
Vær tilgjengelig og vær mottakelig.

Folk kommer nemlig til å glemme det du sa
De kommer til å glemme det du gjorde.
Men de kommer aldri til å glemme hvordan du fikk dem til å føle seg.

La oss bry oss om hverandre. Både de vi kjenner og de vi ikke kjenner. La oss lære opp de vidunderlige barna våre til å se hverandre, tolerere hverandre og bry seg om hverandre. Om ikke for andres del, men for sin egen. Det sies at den beste og reneste form for lykke er å ha betydning for andre mennesker. Det kan vi gi til både oss selv og hver andre.

Du kan være noens noen.

Så.

Kjære alle barn

Kjære kvinner og kjære menn.

Til alle som har gledet seg til denne dagen og til alle som har gruet seg.

Til deg som er frisk og til deg som er syk.

Til du som våknet opp med et lyst sinn i dag og til deg som fikk en dårlig start.

Til deg som kom hit alene og til dere som kom sammen.

Det er alles nasjonaldag i dag.

La oss lage den så fin vi kan for flere enn bare oss selv.

Gratulerer med dagen!